

СМРТ И РЕИНКАРНАЦИЈА
- ПАТУВАЊЕТО НА
ВЕЧНОСТА

Шри Чинмој

Наслов на оригиналот:
“Death and Reincarnation: Eternity’s Voyage”
by Sri Chinmoy
Copyright © 1972 by Sri Chinmoy

Сите права за ова издание се заштитени. Забрането е копирање, умножување и објавување на делови или на целото издание во печатени и електронски медиуми или за друг вид јавна употреба или изведба без согласност на издавачот.

Издавач: Шри Чинмој Центар – Скопје
Наслов: „Смрт и реинкарнација -
патувањето на вечноста“
Автор: Шри Чинмој

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека „Св. Климент
Охридски“, Скопје

239.6-186
239.6-187.5

ЧИНМОЈ, Шри

Смрт и реинкарнација : патувањето на вечноста / Шри
Чинмој ; - Скопје : Шри Чинмој центар, 2019. - 128, [5] стр.
: слика на авторот ; 21 см

Превод на делото: Death and Reincarnation: Eternity's
Voyage / by Sri Chinmoy. - За авторот: стр. [131-133]

ISBN 978-608-4894-19-3

а) Смрт - Шри Чинмој (1931-2007) б) Реинкарнација - Шри
Чинмој (1931-2007)
COBISS.MK-ID 111589130

СОДРЖИНА

Подрачјето на смртта	6
Дали смртта е крај?	42
Приказна од Отаде	49
Смрт и живот - два неразделни браќа	58
Живот после смртта - повисоките и пониските светови	63
Реинкарнација - големиот аџилак	81

ПРЕДГОВОР

Во оваа книга невообичаено плодниот индиски духовен Учител Шри Чинмој одговара на голем број прашања во врска со смртта, животот после смртта и реинкарнацијата. Како Богореализиран Учител кој постигнал свесно единство со Севишниот, Шри Чинмој има слободен пристап до различни нивоа на свест и за време на медитација многу пати патувал низ светот на смртта и одел отаде неговите бариери. Книгата претставува еден од неколкуте единствени и авторитативни извештаи за тоа подрачје.

Книгата не е наменета да го возбудува љубопитниот читател, туку да му даде големо разбирање на искрениот духовен трагач за многуте Божји внатрешни светови. Прашањата што се дискутирани овде се одбрани од повеќето илјади прашања каде што Шри Чинмој ѝ одговарал на многубројната јавност во неодамна поминатите години.

ПОДРАЧЈЕТО НА СМРТТА

Прашање: Зошто е смртта неопходна? Зошто душата не може да продолжи да напредува и еволира во истото тело?

Шри Чинмој: Токму сега смртта е потребна. Потребна ни е нам. Не можеме да правиме што било напрегајќи се долго време. Играме четириесет и пет минути или еден час, а потоа стануваме изморени и мораме да земеме одмор. Исто е и со нашето тежнение. Да претпоставиме дека живееме на земјата шеесет или седумдесет години. Од тие шеесет или седумдесет години можеме да медитираме дваесет или триесет дена, а дури и тогаш медитираме само неколку часа. Обичен човек не може да тежнее ни во неговата медитација што би траела до еден час. Како може да има тежнение, реалност или

свест што ќе го однесе до вечната Вистина или бесмртната Свест одеднаш?

Токму сега смртта ни помага во некоја смисла. Ни дозволува да се одмориме. А потоа кога ќе се вратиме се враќаме со нова надеж, нова светлина, ново тежнение. Но ако сме имале свесно тежнение, во нас цело време горел голем пламен, тогаш ќе видиме дека физичката смрт лесно може да се победи. Ќе дојде ден кога нема да има потреба за смрт. Но моментално го немаме тој капацитет - слаби сме. Духовните Учители, ослободените души, ја имаат победено смртта, но го напуштаат телото кога Севишниот ќе го побара тоа.

Обичен човек што на своите рамена го носел товарот на целото семејство дваесет или триесет години ќе каже: „Изморен сум. Сега ми треба одмор.“ За него смртта има смисла. Душата оди во регионот на душите и ужива во краток одмор. Но за божествен херој, трагач по крајната Вистина, смртта нема смисла. Сака неговиот напредок да оди постојано, без престан. Така ќе се обиде да живее во постојано тежнение. А со тоа вечно тежнение ќе се обиде да ја победи смртта и ќе може да стане вечна надворешна манифестација на Божественото

во него.

Прашање: *Дали е возможно за човек да научи што е смртта додека е сè уште жив, всушност да влезе во смртта?*

Шри Чинмој: Што е всушност смртта човек може многу лесно да дознае кога е во многу висока состојба на медитација. Стотици пати сум имал искуство што е всушност смртта. Исто така многу пати поминав отаде смртта во моите медитации кога требаше да им помогнам на моите ученици. Во транс човек оди во многу светови, многу нивоа, во многу региони отаде подрачјето и границите на смртта.

Некогаш можеме да ја следиме душата кога таа го напушта телото и тогаш може да добиеме потполно искуство на смрт додека сме овде во телото. Моето прво искуство го имав кога умре една од моите сестри, кога имав осумнаесет години. Ја имав таа сила и ја следев душата на сестра ми околу три часа во светот на смртта. Се случува да почувствуваш дека всушност си мртов. Твоето тело не постои за тебе. Само леташ со твојата свест, леташ како змеј. Кога ја имаш таа сила тогаш можеш да

имаш вистинско искуство на смрт во овој свет. Лесно можеш да одиш низ твојата медитација. Можеш да го чуваш твоето тело во светот на животот, а твојата свест-Светлина во светот на смртта.

Прашање: *Гуру, ќе ни објасниш за духовното значење на оваа пракса или потребата од неа?*

Шри Чинмој: Нема потреба од неа, но ако некој сака да го научи тоа на овој свет, може лесно да го направи. Таквите нешта нема да ни помогнат ни малку во нашата Богореализација, но ако имаме време, ако имаме трпение, ако имаме желба, тогаш нема штета. Тоа е како да патуваш по пат. Можеме да одиме директно кон Целта или ако сакаме можеме да шетаме наоколу и да го разгледуваме пејсажот, или да земеме некој плод од дрвјата, а додека го јадеме плодот да продолжиме кон Целта. Секој во духовниот живот ќе има барем едно искуство на смрт пред самореализација.

Прашање: *Дали смртта е болна?*

Шри Чинмој: Тоа зависи од личноста. Ако личноста не се молела, не медитирала и ако не водела духовен живот, тогаш навистина е болно да се раздели од тој живот затоа што не сака да се предаде на Божјата Волја. Исто така не може да ја почувствува Божјата свесна заштита, водство и грижа, па чувствува дека е целосно изгубена. Во овој свет не може да направи што било. Во друг свет сè е несигурно. Ако нема тежнение и ако има огромен страв, за обичен човек смртта е нешто сосема непознато. Не знае каде оди. Но трагачот знае дека оди кај Севишниот, во божественото живеалиште. Тоа е привремено непознато за него, но таа свест, тоа ниво е подрачје на мир и одмор. Му припаѓа на Севишниот, неговиот Татко. Затоа нема страв.

Потоа, се разбира, тука е и физичката болка. Дури ако некој пати од болест во моментот на смртта и ако не може да помине низ болеста во нешто подлабоко или повисоко, природно е дека неговите последни денови ќе бидат многу болни. Дури и последниот момент ќе биде многу болен затоа што битието на смртта ќе дојде кај него во многу деструктивна форма. Силите на смртта, битијата на смртта се појавуваат во различни форми во зависност од неговите

душевни постигнувања и реализација на земјата. Обичен човек кој не тежнее, човек кој се препуштил на задоволствата на незнаењето, ќе ја почувствува смртта како ужасно, немилосрдно битие, како црна и грозна фигура. Понекогаш силата на смртта има многу помошници кои доаѓаат пред личноста што умира, а таа гледа тигри или огромни битија и се преплашува. Но искрениот трагач го гледа својот учител или пак просветлено битие како ангел, како го зема во кочија. Тие трагачи работеле напорно на земјата многу години и сега Мајката Земја свесно сака да им го понуди својот благослов и божествена благодарност. Нивниот Внатрешен Пилот или нивниот Гуру ги зема и ја гледаат меката Божја рака пред нив како ги носи во својот Златен Брод на другиот брег. Некои луѓе во моментот на смртта ги гледаат нивните одамна починати роднини. Доаѓаат нивните најмили и како некои што го знаат патот ги водат во нов свет.

Кога сме заробени во прангите на незнаењето ќе има болка и во нас и надвор од нас во часот на физичката смрт. Таа болка се должи на незнаењето во човечкиот ум и човечкото тело што не спречува да навлеземе во подрачјето на смртта, а потоа да поминеме отаде тоа подра-

чје свесно и со намера. Но ако обвивката на незнаењето е отстранета, тогаш не може да има болка, било во смртта, било во земјината атмосфера. Ако можеме да влеземе внатре во коренот на нашите страдања и болки кој е незнаењето и ако можеме да го преобразиме незнаењето со нашата душевна светлина, тогаш смртта ќе биде само како премин што нè води до другиот брег. Тој друг брег е вечната Светлина што нè води, штити, обликува и моделира низ вечноста.

Прашање: Зошто има толку многу страдање во болката долго време пред смртта?

Шри Чинмој: Многу болни луѓе сакаат да умрат затоа што нивната болка е неподнослива. Сакаат да се ослободат од своето страдање. Но зошто страдаат овде и патат? Затоа што прочистувањето на природата не било комплетно. Преку прочистувањето влегуваме во повисок живот и во поисполнета божественост. Тоа е место каде што дејствува законот на кармата. Во нашите минати сфери на животи сме направиле многу погрешни нешта. Преку ова физичко измачување се прочистуваме. Тоа ис-

куство е неопходно затоа што низ него зазорува нова мудрост во свеста на личноста. Но кога некој горко пати не треба да размислуваме за неговите минати дела, за тоа дека водел лош живот и имал лош карактер, па поради тоа пати. Не. Ајде да станеме едно со искуството низ кое поминува. Кога сме едно со искуството добиваме вистинско задоволство во нашето човечко постоење.

И повторно морам да кажам дека законот на кармата не е едноставен. Тој е многу, многу комплициран. Некои души се многу чисти и духовни, но сепак патат кога умираат. Дали е тоа поради нивната мината лоша карма? Не, тоа е затоа што се идентификуваат со човештвото и сакаат искуство од најгоркиот вид на патење. Многумина од големите духовни Учители имале многу болна смрт. Зошто? На нивна сопствена мила волја можат да ги напуштат нивните тела, но сепак не го прават тоа. Наспроти тоа ќе си предизвикаат рак и други сериозни заболувања и ќе умрат по многу страдање. Во нивниот случај тоа што го прават е навлегување во човешките страдања и се обидуваат да почувствуваат како пати човештвото. Се додека навлегуваме во страдањето на човештвото, сè е теоретски.

Ништо практично. Но ако обичен човек пати, гледаме дека тоа е законот на кармата, тркалото на кармата што оперира.

И покрај тоа ако некој умре од ненадеен срцев удар, не мора да значи дека бил многу духовен или религиозен. Не, Бог сакал да го има тоа искуство низ него, а можеби и низ неговите сакани во тоа одредено време. Тука нема прашање за добро или лошо, божествено или небожествено, туку за каков вид на искуство Бог сака да има во таа одредена личност. На крај сè што гледаме и што имаме е Божјо искуство.

Извадок од „Смрт и реинкарнација –
патувањето на вечноста“

www.knigi.mk